

Sygn. akt IV CSK 823/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku M. K.
przy uczestnictwie M. K., K. O., M. B., G. B., M. K., K. K. i J. K.
o dział spadku po A. K.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 czerwca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania M. K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Toruniu
z dnia 10 lipca 2015 r., sygn. akt VIII Ca 198/15,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i oddala
wniosek wnioskodawczyni o zasądzenie kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Uczestniczka M. K. wniosła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 10 lipca 2015 r. zmieniającego postanowienie Sądu Rejonowego w Chełmnie z dnia 18 czerwca 2014 r. Sąd pierwszej instancji ustalił skład spadku po zmarłej A. K. oraz dokonał jego działu w ten sposób, że przyznał na wyłączność wnioskodawczyni M. K. użytkowanie wieczyste nieruchomości położonej w C. przy ulicy [...] i zasądził od niej na rzecz uczestniczki M. K. kwotę 59.376 zł z tytułu spłaty jej udziału w spadku, przy czym płatność zasądzonej kwoty odroczył o dwa miesiące od daty uprawomocnienia się orzeczenia i zasądził odsetki

ustawowe na wypadek zwłoki w zapłacie, na tych samych zasadach zasądził także od wnioskodawczynie i uczestniczki postępowania M. B. solidarnie na rzecz M. K. kwotę 46.650 zł z tytułu rozliczenia pożytków pobranych przez M. K.. Roszczenie o spłatę zabezpieczone zostało ustanowieniem na prawach do nieruchomości hipoteki w kwocie 59.376 zł. Sąd nakazał też uczestniczce M. K. opuszczenie i wydanie wnioskodawczynie nieruchomości w terminie 4 miesięcy od daty uprawomocnienia orzeczenia. Sąd odwoławczy dokonał zmiany zaskarżonego orzeczenia jedynie poprzez obniżenie zasądzonej od wnioskodawczynie spłaty i odpowiednio kwoty hipoteki do 57.625,13 zł. Sąd ustalił, że nakłady uczestniczki M. K. na nieruchomość poczynione zostały bez porozumienia z pozostałymi spadkobiercami, w większości w trakcie trwania postępowania o dział spadku i bez udokumentowania wydatków. Biegły stwierdził, że remonty wykonywane były metodą gospodarczą, w sposób chaotyczny, bez planowania, projektowania i racjonalnej gospodarki remontowej. W skardze kasacyjnej uczestniczka M. K. zarzuciła naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię art. 207 k.c. oraz art. 226 k.c. i wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenia od wnioskodawczynie na jej rzecz kwoty 319 300 zł bądź uchylenie postanowienia i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną uczestniczki wnioskodawczynie wniosła o oddalenie tej skargi i zasądzenie od skarżącej na jej rzecz kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako środek odwoławczy o szczególnym charakterze, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowionego w art. 398⁹ k.p.c., w ramach którego Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy

przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie występują przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania. Skarżąca uzasadniła potrzebę rozpoznania jej skargi przesłanką z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., to znaczy potrzebą wyłożenia art. 207 k.c. i 226 k.c. w celu ujednolicenia ich stosowania. Jej zdaniem „w szczególności należy wyjaśnić jak należy rozumieć nakłady konieczne w tym przypadku w korelacji ich rozumienia przedstawionego w opinii biegłego Z.. Wyjaśnienia wymaga to, że Sąd I instancji dzieląc opinie biegłych przyjął, że nie wzrosła wartość nieruchomości, tymczasem założenie centralnego ogrzewania czy kanalizacji w przedmiotowej nieruchomości na pewno podniosło jej wartość”.

Jeżeli skarżący powołuje się na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, powinien wykazać, że wskazany przepis prawa, mimo że budzi wątpliwości, nie doczekał się wykładni bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, oraz że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2015 r., III CSK 77/15, LEX nr 1936726). Skarżąca nie przedstawiła argumentacji obejmującej te elementy, powołała się jedynie na szczegółowe okoliczności rozpatrywanej sprawy i - nawiązując do swojej wersji okoliczności faktycznych - domagała się odmiennej oceny prawnej zmodyfikowanego przez siebie stanu faktycznego. Nie przedstawiła natomiast rozważań prawnych w celu wykazania potrzeby wykładni wskazanych we wniosku przepisów prawa, które były już wielokrotnie przedmiotem ocen prawnych Sądu Najwyższego. Wobec niewykazania powołanej przez skarżącą podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i niewystąpienia innych przesłanek przedsądu z art. 398⁹ § 1 k.p.c. należało odmówić przyjęcia skargi do rozpatrzenia.

Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z treści art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹, art. 391 § 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c oraz art. 520 § 1 k.p.c.

jw